

Sygn. akt VI U 397/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)r. znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o jednorazowe odszkodowanie

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej M. S. prawo do jednorazowego odszkodowania odpowiadającemu 5% (pięć procent) stałego uszczerbku na zdrowiu będącego skutkiem wypadku przy pracy w dniu 9 stycznia 2015 roku.

Sygn. akt VI U 397/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. odmówił ubezpieczonej M. S. jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległa ona w dniu 9 stycznia 2015 roku. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, że nie została wykazana przyczyna zewnętrzna zdarzenia, bowiem ubezpieczona wykonywała swoje zwykłe czynności wchodzące w zakres jej obowiązków pracowniczych.

(decyzja z dnia 15.07.2015r. – k. 11 akt wypadkowych)

Od powyższej decyzji M. S. wniosła odwołanie, w którym wskazała, że poczuła ból w kolanie podczas wchodzenia na krzesło, co było konieczne by mogła ułożyć dokumenty pacjentów na wysoko położonej półce regału. Wskazała ona, że doszło do dodatkowego obciążenia jej kolana przy wejściu na krzesło, miała ona ponadto w ręku jeszcze worek z dokumentami, który ważył około 8 kg. W ocenie odwołującej się właśnie to wejście na krzesło z dodatkowym obciążeniem było przyczyną zewnętrzną.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy powtórzył tezy zawarte w argumentacji skarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4 – 4 verte)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się M. S. jest zatrudniona w (...)w W. na stanowisku pielęgniarki. Do zakresu czynności pracowniczych odwołującej się należy między innymi składanie dokumentacji medycznej pacjentów leczonych w (...)do archiwum.

(dowód: zakres obowiązków odwołującej się – k. 72 cz. B a/o odwołującej się, protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy – k. 4 – 8 akt wypadkowych)

Dnia 9 stycznia 2015 roku odwołująca zebrała dokumentację medyczną celem jej zawiezienia do magazynu. Dokumentacja była posegregowana w siedmiu workach, każdy worek ważył około 8 kilogramów. Worki te zostały zapakowane na wózek, którym wnioskodawczynie przewiozła je do archiwum, gdzie podczas wchodzenia na krzesło z czwartym workiem wnioskodawczynie poczuła silny ból w lewym kolanie, który nie ustępował po zażyciu środków przeciwbólowych. Zdarzenie z dnia 9 stycznia 2015 roku zostało uznane przez wewnątrzzakładową komisję wypadkową za wypadek przy pracy.

(dowód: zeznania odwołującej się M. S. – protokół rozprawy z dnia 08.03.2016r. od 00:01:37 do 00:11:46, protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy – k. 4 – 8 akt wypadkowych)

Do zdarzenia z dnia 9 stycznia 2015 roku doszło przy wchodzeniu przez odwołującą na krzesło w celu ułożenia dokumentów na górną półkę regału. Podczas wchodzenia na krzesło z dokumentami M. S. poczuła ostry ból w kolanie. Był to moment obciążenia nóg wejściem na krzesło z dodatkową masą worka ważącego osiem kilo, w którym były ułożone dokumenty pacjentów. Wnioskodawczynie w tym celu powinna użyć drabiny, do której nie miała jednak dostępu.

(dowód: opinia biegłego z zakresu BHP – k. 18 – 22, zeznania odwołującej się M. S. – protokół rozprawy z dnia 20.10.2016r. – od 00:03:37 do 00:07:02)

W wyniku zdarzenia z dnia 9 stycznia 2015 roku odwołująca się doznała wielokierunkowego uszkodzenia łątkotki przysiadkowej oraz obrzęku błony maziowej, skutkiem, czego nastąpił stały uszczerbek na zdrowiu związany z tym zdarzeniem odpowiadający 5%.

(dowód: opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii – k. 36)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach wypadkowych i aktach osobowych odwołującej się, a także na podstawie dowodów z opinii biegłych z zakresu BHP i ortopedii i traumatologii.

Odnośnie opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii (k. 36) to została ona, bowiem sporządzona w sposób fachowy i przejrzysty, ponadto Sąd miał na uwadze, że strony nie wnosiły żadnych uwag do tej opinii biegłego. Brak jest takich uwag, czy zastrzeżeń w stanowisku organu rentowego (k. 44), również sama odwołująca na rozprawie w dniu 20 października 2016 roku wskazała, że nie kwestionuje tej opinii.

Odnośnie opinii biegłego z zakresu BHP (k. 18 – 22) Sąd uznał ją za sporządzoną również w sposób fachowy, biegły ponadto wyraźnie wskazał w tej opinii, że wnioskodawczynie powinna przy wkładaniu worków z dokumentami korzystać z drabiny o odpowiedniej ilości szczebli lub bezpiecznych schodów o odpowiedniej ilości stopni. Biegły wskazał jednoznacznie, że przyczyną zdarzenia z dnia 9 stycznia 2015 roku było użycie krzesła przez odwołującą się, co było niezgodne z przepisami BHP. Biegły wyjaśnił, że M. S. korzystała z krzesła, aby mieć możliwość dostępu do wyżej położonych półek. Na krzesło wchodziła z poziomu podłogi. wysokość siedziska krzesła wynosi około 50 cm i taką wysokość musiała pokonać trzymając obciążenie około 8 kilo. Biegły podkreślił, że do zdarzenia doszło n skutek wysiłku fizycznego. Sąd miał na uwadze, że organ rentowy nie kwestionował tych ustaleń wynikających z opinii biegłego w swym stanowisku procesowym (k. 44).

Ponadto Sąd oparł się również na dowodzie z zeznań odwołującej się M. S. (protokół rozprawy z dnia 08.03.2016r. od 00:01:37 do 00:11:46 oraz protokół rozprawy z dnia 20.10.2016r. – od 00:03:37 do 00:07:02), które zostały przez Sąd uznane za wiarygodne w całości. W zakresie okoliczności wypadku z dnia 9 stycznia 2015 roku zeznania odwołującej się znalazły potwierdzenie w zapisach z protokołu powypadkowego znajdującego się w aktach wypadkowych. W zakresie z kolei zeznań odwołującej, w których wskazała, że nie miała ona dostępu do drabiny i musiała korzystać z krzesła, aby wnieść ciężkie worki z dokumentami Sąd uznał wiarygodność tych zeznań oceniając je na podstawie doświadczenia życiowego oraz zasad logiki rozumowania. Nie sposób, bowiem uznać, aby pracownik, który miałby zapewniony przez pracodawcę dostęp do drabiny bądź schodów specjalnie zabierał ze sobą krzesło z innego pomieszczenia, aby dostać się do wyżej położonych regałów.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie M. S. od decyzji ZUS odmawiającej jej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległa ona dnia 9 stycznia 2015 roku.

Rozważania należy dokonać w oparciu o podstawę prawną, która zawiera się w ustawie z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. - Dz. U. z 2015 roku, poz. 1242; dalej, jako: ustawa wypadkowa). Zgodnie z regulacją zawartą w art. 6 ust.1 pkt 4 tej ustawy z tytułu wypadku przy pracy przysługuje jednorazowe odszkodowanie dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Przesłanką przyznania jednorazowego odszkodowania, jak wynika z treści przywołanej regulacji, jest, więc stwierdzenie u ubezpieczonego długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu. W toku niniejszego postępowania został na te okoliczność dopuszczony dowód z opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii, który wskazał, że odwołująca doznała w wyniku zdarzenia z dnia 9 stycznia 2015 roku trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%.

Należy jednak zauważyć, że stały uszczerbek na zdrowiu powinien być wynikiem wypadku przy pracy. Stąd też należy rozstrzygnąć, czy zdarzenie z dnia 9 stycznia 2015 roku, które spowodowało uszczerbek na zdrowiu, było rzeczywiście wypadkiem przy pracy.

Wobec powyższego w tym miejscu należy wskazać na treść art. 3 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy, zgodnie z którym za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, czy też w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy. Jak wynika z analizy powyższej regulacji podstawową przesłanką uznania zdarzenia za wypadek przy pracy jest stwierdzenie, iż zdarzenie to było nagłe i jednocześnie wywołane przyczyną zewnętrzną, a także było ono związane z pracą. W toku niniejszego postępowania kwestia związania zdarzenia z dnia 9 stycznia 2015 roku z pracą odwołującej się jak również kwestia nagłości zdarzenia nie były sporne. Spornym zaś pozostało zakwalifikowanie tego zdarzenia, jako spowodowanego przyczyną zewnętrzną. Organ rentowy argumentował, bowiem, że w rzeczywistości brak jest przyczyny zewnętrznej, która spowodowałaby zdarzenie z dnia 9 stycznia 2015 roku, gdyż odwołująca się doznała urazu w wyniku wykonywania zwykłych czynności pracowniczych.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazano, że wykonywanie zwykłych czynności pracowniczych nie może być uznane za czynnik zewnętrzny. SN w wyroku z dnia 18 marca 2015 roku, sygn. akt I PK 162/14, wskazał, że „co do zasady wykonywanie zwykłych (typowych, normalnych), choćby stresujących lub wymagających dużego wysiłku fizycznego, czynności (obowiązków) przez pracownika, nie może być uznane za zewnętrzną przyczynę wypadku przy pracy, gdyż sama praca nie może stanowić zewnętrznej przyczyny w rozumieniu definicji wypadku przy pracy, ale może nią być dopiero określona nadzwyczajna sytuacja związana z tą pracą, która staje się współdziałającą przyczyną zewnętrzną”. Niewątpliwie należy się zgodzić, że samo wykonywanie pracy nie może stanowić czynnika zewnętrznego powodującego wypadek przy pracy. W niniejszej sprawie jednak Sąd ustalił, że odwołująca się, co

prawda wykonywała swe zwykłe czynności pracownicze – przenoszenie dokumentacji medycznej do archiwum i układanie jej na półkach – jednak wykonywała ona te czynności niezgodnie z przepisami BHP, nie posługiwała się, bowiem drabiną, która umożliwiłaby jej dostanie się na górne półki regału. Jednocześnie Sąd ustalił, że to pracodawca nie zapewnił odwołującej odpowiednich narzędzi pracy, dlatego też musiała sobie ona radzić przy użyciu dostępnego jej krzesła, co doprowadziło do zbyt dużego obciążenia i w efekcie do powstania urazu. Należy, więc w tym miejscu wskazać, że w orzecznictwie utwierdzony jest pogląd, zgodnie, z którym nawet sama praca może stanowić przyczynę zewnętrzną, ale pod warunkiem, że wysiłek pracownika związany z tą pracą był nadmierny w stosunku do jego zwykłych czynności pracowniczych, bądź też okoliczności wykonywania tej pracy były inne niż zwykle, co miało wpływ na zaistnienie wypadku (tak przykładowo: wyrok SN z dnia 7 października 2015 roku, sygn. akt II UK 362/14, wyrok SN z dnia 16 stycznia 2014 roku, sygn. akt I PK 185/13). Stąd też Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie doszło do przyczyny zewnętrznej, która spowodowała zaistnienie zdarzenia z dnia 9 stycznia 2015 roku, w wyniku, którego M. S. doznała stałego uszczerbku na zdrowiu. Wykonywanie czynności pracowniczych przez odwołującą było, bowiem obarczone dodatkowym i nadmiernym wysiłkiem, związanym z wchodzeniem na krzesło przy obciążeniu workiem z dokumentami. Wobec powyższego Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie spełnione są wszystkie przesłanki potrzebne do uznania zdarzenia z dnia 9 stycznia 2015 roku za wypadek przy pracy na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy wypadkowej. Zdarzenie to zostało, bowiem wywołane przyczyną zewnętrzną-wysiłkiem fizycznym, było związane z wykonywaniem pracy przez odwołującą się, było nagłe i spowodowało u odwołującej się stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5%.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zmieniając zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał odwołującej się M. S. prawo do jednorazowego odszkodowania odpowiadającego 5% stałego uszczerbku na zdrowiu będącego skutkiem wypadku przy pracy w dniu 9 stycznia 2015 roku.

ZARZĄDZENIE

(...)